Nazwisko HOSZOWSKI

Imiona Leon **Pseudonim** .....

Z domu .....

Data urodzenia 04.08.1916r. **Miejscowość, kraj** Drohobycz

Data śmierci 11.10.2001r. **Miejscowość, kraj** USA

Lat życia .....

Adres cmentarza cmentarz White Chape w Troy, Michigan

.....

Źródła: „Weteran", nr. 970 (listopad 2001r.)

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... **Tytuły naukowe** .....

Rodzaj wojska ..... **Stopień wojskowy** .....

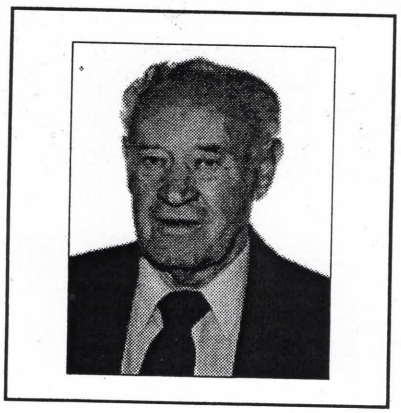
Odznaczenia .....

.....

.....

"Weteran" nr. 970 listopad 2001

ŚP. MAJOR LEON HOSZOWSKI

11 października 2001 roku odszedł "na wieczną wartę", po ciężkiej chorobie, zasłużony wybitny patriota, niestrudzony działacz polonijny, weteran września, walk Armii Krajowej, członek Kongresu Polonii Amerykańskiej, Sokolstwa Polskiego i wielu organizacji kombatanckich i społecznych - Leon, Jan Hoszowski.

Urodził się 4 sierpnia 1916 roku w Drohobyczu, był synem Ziemi Lwowskiej, którą umiłował i był jej wierny i oddany przez całe swoje życie. W Drohobyczu otrzymał świadectwo dojrzałości, pracował w harcerstwie i sokolstwie. W 1938 roku ukończył studia w Centralnym Instytucie Wychowania Fizycznego w Warszawie i po powrocie do "swego miasta" zajął się wychowaniem młodzieży szkolnej w tężyźnie fizycznej i duchowej jako naczelnik Gniazda Sokolstwa. Był też typowany do udziału w Igrzyskach Olimpijskich 1940 roku. We wrześniu 1939 r. walczył z najeźdźcą niemieckim i został ranny. Po wkroczeniu sowietów, by uniknąć nieuchronnego aresztowania przedostał się do Warszawy i zaciągnął do ZWZ. Następnie w Armii Krajowej walczył z okupantem w Dywersji Bojowej (Kedyw) i w Powstaniu Warszawskim. Odznaczony Krzyżem Walecznych. Uniknął niewoli, lecz został aresztowany przez NKWD i przymusowo wcielony do I Armii Wojska Polskiego pod dowództwem sowieckim. Odbył w jej szeregach kampanię na Wale Pomorskim i w zdobyciu Kołobrzega.

Po zakończeniu działań wojennych udało się Leonowi Hoszowskiemu przedostać do 2 Polskiego Korpusu we Włoszech. W 3 Dywizji Strzelców Karpackich pełnił w stopniu porucznika funkcje instruktora wychowania fizycznego aż do demobilizacji w Anglii. We Włoszech zawarł związek małżenski z panną Antoniną Żebrowską. W 1946 r. zostali rodzicami syna Andrzeja. W roku 1955 urodziła się córeczka Elżbieta.

W 1951 r. państwo Hoszowscy emigrowali do Stanów Zjednoczonych i osiedlili się w Detroit, Michigan.

W 1956 r. Leon Hoszowski ukończył studia inżynieryjne i podjął pracę w Korporacji Chryslera, pełniąc ją przez 35 lat do emerytury.

W Detroit Leon Hoszowski oddał cały swój wolny czas pracy społecznej dla Polonii. Objął funkcję naczelnika Gniazda Sokolstwa Polskiego, był jednym z założycieli Klubu Sportowego "Biały Orzeł" i jego trenerem. Od 1953 r/ przez 18 lat był prezesem Koła Armii Krajowej w stanie Michigan, współzałożycielem pięknego muzeum tej organizacji w Polonijnych Zakładach Naukowych w Orchard Lake, prowadził audycje radiowe Koła.

W 1961 r. Leon Hoszowski wstąpił do Stow. Weteranów Armii Polskiej w Ameryce, objął obowiązki sekretarza protokólarnego VI Okręgu, którą pełnił przez wiele lat. Prowadził audycje radiowe "Legendy żołnierskie". Przez 11 lat był komendantem Placówki 7 "Lwów", a przez 4 lata Dyrektorem krajowym VI Okręgu SWAP. Na łamach "Weterana" opublikował wiele artkułów. Z okazji rocznicy Katynia opublikował broszurę poświęconą zbrodni sowieckiej. W Kongresie Polonii Amerykańskiej - wydział w stanie Michigan, pełnił wieloletnie, aż do śmierci, obowiązki dyrektora oraz przez 11 lat prezesa Klubu Seniorów.

Wielką zasługą zmarłego kolegi było zorganizowanie i przewodniczenie społecznemu Komitetowi Odby-

dowy Seminarium Duchownego Archidiecezji Lwowskiej w Brzuchowicach, na który to cel zebrał fundusz prawie 30 tysięcy dolarów. Zajął się też pomocą materialną dla polskich szkół we Lwowie i w Drohobyczu.

W jego zdumiewającej działalności mieściło się także wiele uroczystości i imprez polonijnych.

ŚP. Leon Hoszowski był udekorowany za swą pracę przez rząd RP na uchodźctwie Kawalerskim Krzyżem Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi. Był odznaczony Krzyżem Walecznych, Medalem Wojska, Brytyjskim "Medal for War 1939-1945". Posiadał krzyże Powstania Warszawskiego, Armii Krajowej. Za kampanię obronną 1939 r. Mieczami Hallerowskimi i Odznaczeniami SWAP.

W 1990 r był awansowany na stopień kapitana WP, a w 2001 r. na stopień majora.

Liczne grono przyjaciół i kolegów zmarłego żegnało go na różańcu odmówionym w niedzielę 14 października w domu pogrzebowym. Przemówili prezesi Koła Byłych Żołnierzy 2 Korpusu kpt. Z Kornas V.M., Fundacji i Centr 2 Korpusu mjr. B. Grodzki, których śp. mjr. Hoszowski był członkiem i prezes Koła Armii Krajowej w Michigan pani H. Konwiak.

Pogrzeb odbył się dnia 15 października 2001 r. na cmentarzu White Chape w Troy, Michigan, po mszy świętej w kościele Matki Boskiej Częstochowskiej w Sterling Hights. W czasie nabożeństwa żegnał zasłużonego działacza Kongresu Polonii Amerykańskiej, wiceprezes inż. K. Olejarczyk oraz przemówił syn zmarłego pan Andrzej Hoszowski. Na cmentarzu w ceremonii weterańskiej przemawiał komendant Placówki 7 "Lwów" Stefan Żmuda, oddano salwę pożegnalną i odśpiewano "Śpij Kolego..."

Cześć Jego Pamięci!